

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2019. F. 101/4.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy

[...]

eljárás alá vont ügyvéd

1 rb. szándékos – folytatólagosan megvalósított – fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújta.

I n d o k o l á s :

A bejelentés:

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen a [...] Törvényszék Polgári Kollégiumvezetője terjesztett elő panaszt, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd által peres eljárásban szerkesztett fellebbezés tartalmát, és hangnemét, azt, hogy a periratban az eljárás alá vont ügyvéd több alkalommal is bűnpártolással, közokirat hamisítással vádolta meg az elsőfokon eljáró bírót.

Megállapított tényállás

Az eljárás alá vont ügyvéd a [...] Bíróság előtt folyamatban lévő polgári peres eljárásban [...] felperes jogi képviselőjét látja el a [...] alperessel szemben.

Az eljárás alá vont ügyvéd a [...] Bíróság ítélete ellen a [...] Törvényszékhez előterjesztett fellebbezésében a következő megjegyzéseket tette:

„Az ítélet jogcíme közokirat hamisítás, mivel a felperes ilyen jogcímen nem perelt, ezért a felperes feljelentést tesz.”

„A felperes által módosított, és pontosított kereseti kérelmek nem felelnek meg a Bírósági ítéletben foglaltaknak, ezért ez is közokirat hamisításnak minősül.”

„Ez a bírósági állítás közokirat hamisítás, amiért az eljáró bírónővel szemben a felperes személyesen büntető feljelentést tesz.”

„Tehát a bíróság ezen állítása nem igaz, és mivel ezt ítéletbe, azaz közokiratba foglalta, ezáltal megvalósította a közokirat hamisítás büntetét.”

„Az eljáró Bírónővel szemben még az alábbiak miatt a felperes Közokirat hamisításért fog büntető feljelentést tenni.”

„Ez a megállapítás azon kívül, hogy közokirat hamisítás, súlyosan sérti a felperes jogát és jogos érdekét.”

„A bíróság tényállás megállapítása szintén közokirat hamisítás...”

„...a tényállás megállapító kötelezettségét szándékosan és súlyosan megszegte, és ezért közokirat hamisítás bűncselekményét követte el.”

„A bíróság közokirat hamisító módon állapítja meg a 6.-dik oldal utolsó előtti bekezdésében, hogy...”

„Az állapot bűncselekmény fenntartásában a bíróság az idézett megállapításával bűnpártolást követ el.

„Ennek hiányában az ítélet közokirat hamisítás, amely miatt a felperes feljelentést tesz.”

„Közokirat hamisítás az, hogy a bíróság...”

„E közokirat hamisítás miatt is feljelentést tesz a felperes.”

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az **eljárás alá vont ügyvéd** a vizsgálati eljárásban nyilatkozatot terjesztett elő, amely szerint az általa képviselt felperes tett feljelentést az elsőfokon eljáró bíróval szemben, és, mint történeti tényállás elemet le kellett írni a feljelentés megtörténtét, ha ez elmaradt volna, akkor azért lett volna felelősségre vonható. Beadványában hivatkozott arra, hogy az általa készített fellebbezésben mindösszesen arra kívánt rávilágítani, hogy az ítélet egyes részei nem adnak magyarázatot a döntésre, a hangnem, mint etikai vétség pedig nincs konkrétan meghatározva, tehát, ha folyamatosan utal arra, és megismétli a felperes állításait, akkor csak a megtörtént tényeket rögzíti.

A fegyelmi eljárásban megtartott tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét elismerte. Az ügyvel kapcsolatban elmondta, hogy bízott a jogszolgáltatásban és, hogy az abban közreműködő felek egyenrangúak. Naiv volt és meggondolatlan, amikor a fellebbezést szerkesztette, nem kellett volna ugyanis néven neveznie, hogy az általa felfedezett, a bíró által elkövetett jogsértések közokirat-hamisításnak minősülnek. Elismerte, hogy eltúlzott volt a bíró vádolása. Eljárás alá vont ügyvéd elmondta azt is, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság általa is sérelmezett döntését és új eljárásra utasította az elsőfokú bíróságot azzal, hogy az indokolásban rögzítette is a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem arról döntött, amiről kellett volna. Gyakorlatilag a másodfokú bíróság is megállapította azt, hogy nem a tényeket rögzítette az elsőfokú ítélet. Eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson sajnálatát fejezte ki a történetek miatt.

Végindítvány

A fegyelmi biztos a végindítványában az összefoglaló jelentésben foglaltakat fenntartotta. Felszólalásában előadta, hogy megvannak a megfelelő jogi formulák arra, hogy a bíróság ítéletével szembeni nemtetszését egy ügyvéd kifejezze, de nem úgy, ahogyan azt az eljárás alá vont ügyvéd tette. Hivatkozott a fegyelmi biztos az ártatlanság vélelmére is, amely az eljáró bírót is megilleti. A fegyelmi biztos álláspontja szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli, folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el, mert megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, illetve az ügyvédi etikai szabályzat 11.5, 12.3., 13.1. és 13.3 a) pontját, melyre tekintettel indítványozta, hogy a fegyelmi tanács állapítsa meg az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét. Enyhítő körülményként hivatkozott a fegyelmi biztos arra, hogy eljárás alá vont ügyvéd elismerte a fegyelmi vétség elkövetését, megbánta azt, illetve, hogy nem volt korábban fegyelmi elmarasztalása, mindamelllett [...] eltartásáról gondoskodik. Súlyosító körülményként hivatkozott a cselekmény kihatására, arra, hogy az ilyen cselekmények tovább mélyítik az ügyvédség és a bíróság között feszülő szakadékot.

Mindezek alapján indítványozta a fegyelmi biztos, hogy a fegyelmi tanács az Üttv. 108.§ a) pontja alapján írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazzon eljárás alá vont ügyvéddel szemben, és az Üttv. 142.§ (2) bekezdésére tekintettel kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet az átalány és a tételes költségek megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indokai

A több időpontban hatályosuló, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 14.1. és 14.5. pontja szerint a Szabályzat a MÜK honlapján történő közzétételt követő második hónap első napján lép hatályba (vagyis 2018. május 1-jén), amellyel egyidejűleg hatályát veszti az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat.

A jelen ügyben kifogásolt fellebbezés előterjesztésének időpontjára tekintettel az anyagi normák tekintetében az Üttv. és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

A jelen ügyben, a rendelkezésre álló okiratok, és eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján is tényszerűen megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd olyan bírósági peres beadványt szerkesztett, melyben az elsőfokon eljáró bírót több esetben is az ítélezési tevékenysége kapcsán elkövetett bűncselekmény elkövetésével vádolta meg, cselekményét mintegy 13 alkalommal minősítette a Büntető Törvénykönyvbe ütközőként egy beadványon belül.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 2/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 11.5. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket nem tartalmazhat.

Az ÜESZ 13.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok és más hatóságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ 13.3. pont a) alpontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója hatóság előtt tett nyilatkozatait, beadványait és különösen perbeszédeit jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.

Az eljárás alá vont ügyvéd utóbb, a tárgyaláson tett nyilatkozatában maga is elismerte felelősségét.

A cselekmény elkövetésekor hatályos, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a) pontja értelmében Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy beadványában, az eljárás során kifejtett ítélkezési tevékenységével összefüggésben, mintegy 13 alkalommal, alaptalanul vádolta meg az ügyben eljáró bírót bűncselekmény elkövetésével, megsértette az Etikai Szabályzat idézett rendelkezéseit, mellyel egy rendbeli, és a többszöri szabályszegések okán folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a tevékenységi szabályokkal tisztában volt, de a cselekménye, illetve a mulasztása következményeibe belenyugodott. Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában tett tényállítások utóbb a megindult büntetőeljárársban alaptalannak minősültek, ugyanakkor alkalmasak voltak arra, hogy sértsék az eljáró bíró méltóságát, egyúttal az eljárás alá vont ügyvéd magatartása pedig ily módon veszélyezteti a hivatásrendek közötti kapcsolat minőségét is.

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd felelősségére is kiterjedő elismerését, a tárgyaláson közvetlenül is észlelhető megbánását, hogy nem volt korábban fegyelmi elmarasztalása, továbbá, hogy [...] eltartásáról gondoskodik.

A fegyelmi tanács külön súlyosító körülményként nem értékelte a fegyelmi biztos hivatkozását az eljárás alá vont ügyvéd cselekményének kihatására, és arra, hogy az ilyen cselekmények tovább mélyítik az ügyvédség és a bíróság között feszülő szakadékot, lévén, hogy a fegyelmi tanács megítélése szerint a marasztalás alapjául szolgáló etikai szabályoknak éppen ez a védett jogi tárgya, tehát a magatartás fegyelmi vétséggé történő minősítésének az alapja, ezért az külön súlyosító körülményként emiatt nem értékelendő.

Ezen büntetékiszabási körülmények alapján a fegyelmi tanács az eljárás céljainak eléréséhez elegendőnek, és az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak tartotta az Üttv. 108. § a) pontja alapján írásbeli megrovás fegyelmi büntetés alkalmazását.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére, melynek mértékénél figyelemmel volt arra, hogy a fegyelmi eljárás még a korábbi FESZ hatálya alatt indult, amely a jelenlegi mértéknél alacsonyabb összegben állapította meg az átalányköltség összegét.

A határozat elleni jogorvoslat lehetőségét az Üttv. 135. §-a biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. május 1. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2019. F. 101.)